KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2342/1999

av den 28 oktober 1999

om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött när det gäller bidragstermen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött [1], särskilt artiklarna 4.8, 5.5, 6.7, 7.5, 8.4, 9.4, 10.3, 11.5, 12.3, 13.5, 20, 23.3 och 50 i denna, och

av följande skäl:

1. Genom förordning (EG) nr 1254/1999 införs ett nytt bidragssystem som ersätter det bidragssystem som avses i rådets förordning (EEG) nr 805/68 [2]. För att ta hänsyn till detta nya system är det nödvändigt att ändra kommissionens förordning (EEG) nr 3886/92 av den 23 december 1992 om tillämpningsföreskrifter för de bidragssystem som fastställs i rådets förordning (EEG) nr 805/68 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1244/82 och (EEG) nr 714/89 [3], senast ändrad genom förordning (EG) nr 1410/1999 [4], och i samband med denna ändring bör av tydlighetsskäl en revidering göras av förordning (EEG) nr 3886/92.

2. De system med bidrag och betalningar som avses i artiklarna 3–25 i förordning (EG) nr 1254/1999 bör falla under tillämpningsområdet för rådets förordning (EEG) nr 3508/92 av den 27 november 1992 om ett integrerat system för administration och kontroll av vissa av gemenskapens stödordningar [5] (i det följande kallat det integrerade systemet), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1036/1999 [6]. Följaktligen bör bestämmelserna i den här förordningen endast ha avseende på frågor som inte har reglerats horisontellt inom ramen för det integrerade systemet.

3. Bestämmelserna om det regionala taket och om djurtäthetsfaktorn innebär att djur för vilka dessa två bestämmelser tillämpas inte längre kan omfattas av en ansökan om särskilt bidrag för samma åldersgrupp. När det gäller säsongsutjämningsbidraget bör särskilt bidrag anses ha lämnats för dessa djur.

4. Enligt artikel 4.3 b i förordning (EG) nr 1254/1999 skall alla handjur av nötkreatur fram till slakt eller export omfattas av ett sådant djurpass som avses i rådets förordning (EG) nr 820/97 av den 21 april 1997 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur och om märkning av nötkött och nötköttsprodukter [7] eller av ett likvärdigt administrativt dokument. Det bör fastställas att detta administrativa dokument skall utformas och utfärdas på nationell nivå. Med hänsyn till de särskilda förhållandena i medlemsstaterna i fråga om administration och kontroll bör det tillåtas att de administrativa dokumenten utformas på skilda sätt.

5. Enligt artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall djur hållas under en viss period som ett villkor för det särskilda bidraget. Denna period bör följaktligen definieras och dess längd bör bestämmas.

6. Bestämmelserna för beviljande av det särskilda bidraget vid slakt bör överensstämma med bestämmelserna för beviljande av slaktbidrag. De typer av dokument som måste åtfölja djuret fram till slakt, avsändning eller export bör fastställas. Med hänsyn till de specifika förhållanden som kännetecknar beviljandet av bidrag vid slakt bör det fastställas ålderskrav för stutar och presentationsform för slaktkroppar av vuxna nötkreatur.

7. Villkoren för beviljande av säsongsutjämningsbidrag bör fastställas i överensstämmelse med de närmare bestämmelserna för beviljande av slaktbidrag. Det bör genom ett beslut av kommissionen, mot bakgrund av tillgänglig information, fastställas vilka medlemsstater som uppfyller villkoren för tillämpningen av detta bidragssystem.

8. Begreppet am- och diko skall enligt artikel 6.7 i förordning (EG) nr 1254/1999 definieras. I denna definition bör samma raser ingå som i det tidigare systemet. Dessutom bör i stort sett samma administrativa bestämmelser som redan tillämpats för am- och dikor enligt det gamla systemet fortsätta att gälla, särskilt i fråga om den genomsnittliga mjölkproduktionen och det nationella tilläggsbidraget.

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.
[2] EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.
[3] EGT L 391, 31.12.1992, s. 20.
[4] EGT L 164, 30.6.1999, s. 53.
[5] EGT L 355, 5.12.1992, s. 1.
[6] EGT L 127, 21.5.1999, s. 4.
[7] EGT L 117, 7.5.1997, s. 1.

9. För att systemet med individuella tak skall kunna genomföras bör det fastställas bestämmelser om dessa tak och om information till producenterna om dessa. För att förstärka de individuella takens reglerande effekt på marknaden bör det fastställas att bidragsrättigheter som inte utnyttjas av innehavaren under en viss period skall återföras till den nationella reserven. Dessutom bör lämpliga åtgärder vidtas för att säkerställa att mottagarna använder de rättigheter som de erhållit gratis från den nationella reserven endast för det avsedda ändamålet.

10. I anspråkstagande av bidragsrättigheter bör uppmuntras och att de tillförs de producenter som verkligen utnyttjar dem. Det bör för detta ändamål fastställas att bidragsrättigheterna måste utnyttjas till en viss lägsta procent. Denna procentsats bör vara tillräckligt hög för att undvika att tillgängliga rättigheter i en medlemsstat inte utnyttjas fullt ut, något som skulle kunna skapa problem för prioriterade producenter som ansöker om rättigheter via den nationella reserven. Medlemsstaterna bör därför tillåtas att öka den lägsta procentsatsen för utnyttjande av rättigheterna, dock högst till 90 procent.

11. Genom artiklarna 22 och 23 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar [1] införs extensifieringsprogram. Det bör föreskrivas att användningen av bidragsrättigheter för am- och dikor som därigenom frigjorts tillfälligt upphör under hela den tid då producenten deltar i sådana program. Undantagsvis bör emellertid rättigheter som blivit tillgängliga på detta sätt få användas för att fylla behovet av bidragsrättigheter i samband med andra miljöåtgärder inom jordbruket. Ett av målen med det system för förtidspensionering som införs genom artikel 10 i den nämnda förordningen är att uppmuntra äldre jordbrukare att lämna över till jordbrukare som kan förbättra de kvarvarande jordbruksföretagens ekonomiska livskraft. Det finns anledning att hysa oro för att vissa jordbrukare inte kommer att delta i programmen för förtidspensionering om detta på sikt skulle kunna leda till att de förlorar sina bidragsrättigheter för am- och dikor. Medlemsstaterna bör därför kunna förlänga den totala varaktigheten för den tillfälliga upplåtelsen av rättigheter i förhållande till dessa program.

12. För att åstadkomma ett enhetligt genomförande av bestämmelserna om överlåtelse och tillfällig upplåtelse av rättigheter bör vissa administrativa bestämmelser fastställas. För att undvika ett alltför omfattande administrativt arbete bör medlemsstaten ha möjlighet att fastställa ett minsta antal rättigheter som får överlåtas eller upplåtas tillfälligt. Dessa regler bör även säkerställa efterlevnaden av förpliktelsen i artikel 8.1 i förordning (EG) nr 1254/1999 att till den nationella reserven återlämna en viss del av de rättigheter som överlåtits varje gång rättigheter överlåts utan att jordbruksföretaget överlåts. Bestämmelser bör dessutom införas om att den tillfälliga upplåtelsen måste vara tidsbegränsad för att undvika missbruk av reglerna om överlåtelse av rättigheter.

13. En viss flexibilitet bör tillåtas i de administrativa tidsfrister som fastställs för överföring av rättigheter om producenten kan bevisa att han har ärvt rättigheter från en producent som avlidit.

14. De särskilda fall då en producent enbart brukar offentligt eller gemensamt ägd mark och överlåter alla sina rättigheter till en annan producent och därmed upphör med produktionen, bör behandlas på samma sätt som en producent som överlåter sitt jordbruksföretag.

15. Ett administrativt system för överföringar som innebär att alla överlåtelser av rättigheter utan överlåtelse av jordbruksföretag och tillfälliga upplåtelser endast sker via den nationella reserven förutsätter att en rättslig ram upprättas som ger samma ekonomiska villkor som systemet med direkta överlåtelser mellan producenter. Objektiva kriterier bör bestämmas för fastställande av det belopp som skall betalas från den nationella reserven till den producent som har överlåtit sina rättigheter och det belopp som skall betalas av den producent som tar emot motsvarande rättigheter från den nationella reserven.

16. I artikel 10 i förordning (EG) nr 1254/1999 föreskrivs, för de medlemsstater som uppfyller villkoren i den artikeln, ett valfritt särskilt administrativt system för beviljande av am- och dikobidrag för kvigor. Det bör genom ett beslut av kommissionen, mot bakgrund av tillgänglig information, fastställas vilka medlemsstater som uppfyller villkoren för att tillämpa detta särskilda system. Det bör fastställas särskilda närmare bestämmelser för beviljandet av bidraget. Enligt det allmänna målet för am- och dikobidraget skall bidraget lämnas till producenter vars kvigbesättning är avsedd att användas för att förnya kobesättningar och inte för att avla fram kvigor avsedda för slakt. Medlemsstaten bör för detta ändamål fastställa kriterier, som bland annat kan omfatta en åldersgräns eller krav på viss ras.

17. Metoden för att beräkna djurtäthetsfaktorn bör fastställas. För att förenkla den praktiska användningen av djurtäthetsfaktorn bör det fastställas en tidpunkt då referenskvantiteten för mjölk skall beaktas.

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

18. Extensifieringsersättning betalas ut under förutsättning att antingen en enda högsta djurtäthetsfaktor eller två högsta djurtäthetsfaktorer följs, enligt medlemsstatens val. Vid beräkning av djurtäthetsfaktorn i samband med extensifieringsersättning bör alla nötkreatur på jordbruksföretaget som är sex månader eller äldre tas med. Detta kräver särskilda bestämmelser när det gäller räkning av djuren och när det gäller producentens förklaring om sitt deltagande i systemet. Administrationen av detta system kan i hög grad förenklas med hjälp av den databas som avses i förordning (EG) nr 820/97. Det bör alltså föreskrivas att denna databas får användas om medlemsstaten anser att den ger tillräckliga garantier för att uppgifterna om extensifieringsersättning är korrekta.

19. Det finns en risk för att producenterna på ett konstlat sätt iakttar de krav på genomsnittlig djurtäthet som krävs för beviljandet av extensifieringsersättning, genom att hålla en onormalt låg djurtäthet under en del av året. Det bör särskilt tillses att sådana producenter inte beviljas extensifieringsersättning. Av tydlighetsskäl bör det därför preciseras att sådana fall omfattas av artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 1259/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken [1] och att medlemsstaterna följaktligen bör anta de bestämmelser som är nödvändiga för att tillämpa den artikeln inom ramen för systemet för extensifieringsersättning.

20. För enkelhetens skull bör det när det gäller de mest extensiva uppfödningsmetoderna föreskrivas ett valfritt och förenklat system för beviljande av extensifieringsersättning.

21. I artikel 13.4 i förordning (EG) nr 1254/1999 föreskrivs, för de medlemsstater som uppfyller villkoren i den artikeln, ett särskilt system för beviljande av extensifieringsersättning för mjölkkor. Det bör fastställas ett beslutsförfarande som gör det möjligt att mot bakgrund av tillgänglig information fastställa vilka medlemsstater som uppfyller villkoren för att tillämpa detta särskilda system. Det bör fastställas särskilda närmare bestämmelser för beviljandet av denna ersättning. För att säkerställa överensstämmelse med det allmänna systemet för extensifieringsersättning och för att exakt fastställa antalet bidragsberättigande mjölkkor bör det fastställas en minsta djurhållningsperiod för mjölkkor.

22. Tillämpningen av vissa bestämmelser i rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1182/71 av den 3 juni 1971 om regler för bestämning av perioder, datum och frister [2] skulle medföra en konstlad förlängning med en eller flera dagar av de djurhållningsperioder som uttrycks i månader. Det bör följaktligen fastställas särskilda bestämmelser i detta avseende.

23. Slaktbidraget måste i normala fall omfattas av en ansökan. För att förenkla administrationen bör denna ansökan utgöras av den ansökan om djurbidrag som avses i det integrerade systemet, förutsatt att denna innehåller alla de uppgifter som krävs för betalningen av slaktbidraget och att djuret har slaktats i samma medlemsstat eller i en annan medlemsstat eller har exporterats.

24. Medlemsstaterna skall enligt förordning (EG) nr 820/97 från och med den 31 december 1999 förfoga över en fullt fungerande databas. Denna databas bör kunna användas för att underlätta administrationen av slaktbidraget, såvida medlemsstaten anser att den ger tillräckliga garantier för att uppgifterna om bidragsbetalningar är korrekta.

25. Slaktbidraget för kalvar är förenat med ett krav på att en viss högsta vikt inte får överskridas. Det bör alltså fastställas en standardiserad form för presentation av slaktkroppar för vilken detta viktkrav skall gälla.

26. Enligt artikel 11.1 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall djur hållas under en period som ett villkor för slaktbidraget. Denna period bör följaktligen definieras och dess längd bör bestämmas.

27. När det gäller de ytterligare betalningarna bör detaljerade uppgifter lämnas till kommissionen om nationella bestämmelser och deras genomförande.

28. För att producenterna skall kunna erhålla betalningarna så snart som möjligt bör det antas bestämmelser om beviljande av förskott. Med hänsyn till tillämpningen av nationella och regionala tak är det emellertid nödvändigt att undvika att förskottet är högre än slutbetalningen. Medlemsstaten bör därför ha möjlighet att sätta ned den procentsats som gäller för förskottet för de bidragssystem som omfattas av sådana tak.

29. I förordning (EG) nr 1254/1999 föreskrivs sanktioner vid illegal användning eller illegalt innehav av substanser eller produkter som inte är tillåtna enligt veterinärlagstiftningen. Om överträdelsen upprepas är det lämpligt att låta medlemsstaterna fastställa hur länge sanktionerna skall gälla, eftersom de bättre kan bedöma hur allvarlig den konstaterade överträdelsen är.

[1] EGT L 160, 26.6.1999, s. 113.

[2] EGT L 124, 8.6.1971, s. 1.

30. Systemen för det särskilda bidraget och bidraget för am- och dikor har kalenderåret som referensperiod. Det är nödvändigt att fastställa vilken dag som skall vara avgörande för de uppgifter som skall beaktas vid tillämpningen av dessa system. För att säkerställa en effektiv och enhetlig administration bör som en allmän regel väljas den dag då ansökningarna lämnades in. När det gäller det särskilda bidrag som betalas vid slakt bör det emellertid fastställas särskilda bestämmelser för att undvika överföringar från ett år till ett annat i syfte att erhålla ett högre bidragsbelopp. När det gäller slaktbidraget är slaktdatumet eller exportdatumet mer representativt för frågan om huruvida transaktionerna faktiskt har genomförts.

31. Den växelkurs som är tillämplig vid tidpunkten för den avgörande händelsen för de stöd, bidrag och belopp som avses i artikel 5 i rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron [1] definieras som den växelkurs som gäller en viss bestämd dag. Det är lämpligt att fastställa den växelkurs som är tillämplig vid tidpunkten för den avgörande händelsen på ett sätt som garanterar att dessa stöd, bidrag och belopp vid omräkningen i nationell valuta i princip inte drabbas av plötsliga fluktuationer orsakade av växelkursen en viss dag. Den lämpliga lösningen verkar i detta fall vara att använda ett tidsproportionellt medelvärde av de växelkurser som tillämpades under månaden före tilldelningsåret.

32. För att kunna övervaka de åtgärder som vidtas i samband med reformeringen av bidragssystemen inom nötköttssektorn behöver kommissionen hållas fullt ut informerad om de genomförandeåtgärder som vidtas av medlemsstaterna och om de kvantitativa resultaten av tillämpningen av dessa system. Därför bör bestämmelser antas om att medlemsstaterna skall åläggas viss underrättelseskyldighet. För att underlätta överföring och analys av uppgifterna bör de ha en enhetlig utformning.

33. För att underlätta övergången till det nya systemet är det nödvändigt med övergångsbestämmelser när det gäller bestämmelserna om anmälan och om skyldigheten att märka och identifiera djur.

34. De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning fastställs tillämpningsföreskrifter för de system med bidrag och betalningar som avses i artiklarna 3–25 i förordning (EG) nr 1254/1999.

[1] EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

KAPITEL I

SÄRSKILT BIDRAG

(artikel 4 i förordning (EG) nr 1254/1999)

Avsnitt 1

Allmänt system

Artikel 2

Ansökningar

1. Utöver de krav som följer av det integrerade administrations- och kontrollsystem som avses i förordning (EEG) nr 3508/92 (nedan kallat det integrerade systemet) skall varje ansökan om djurbidrag som avses i artikel 6.8 i den nämnda förordningen (nedan kallad ansökan) innehålla

a) en uppdelning av antalet djur efter åldersgrupp,

b) hänvisningar till de djurpass eller administrativa dokument som åtföljer de djur som omfattas av ansökan.

2. Ansökningar får endast lämnas in för djur som på den första dagen i djurhållningsperioden är

a) minst sju månader gamla när det gäller tjurar, eller

b) minst sju och högst 19 månader gamla för den första åldersgruppen eller minst 20 månader gamla för den andra åldersgruppen när det gäller stutar.

Artikel 3

Beviljande av bidrag

Djur för vilka bidrag inte har lämnats, antingen på grund av tillämpningen av den proportionella minskning som avses i artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1254/1999 eller på grund av tillämpningen av den djurtäthetsfaktor som avses i artikel 12 i den förordningen, får inte längre omfattas av en ansökan avseende samma åldersgrupp och skall betraktas som djur för vilka bidrag har lämnats.

Artikel 4

Djurpass och administrativa dokument

1. Om något djurpass inte finns att tillgå, på de villkor som anges i artikel 6 i förordning (EG) nr 820/97, skall det ersättas med ett sådant nationellt administrativt dokument som avses i artikel 4.3 b i förordning (EG) nr 1254/1999.

2. Medlemsstatens behöriga myndigheter skall se till att detta djurpass eller administrativa dokument säkerställer att endast ett enda bidrag beviljas per djur och per åldersgrupp.

I detta syfte skall medlemsstaterna bistå varandra i den utsträckning det behövs.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att det nationella administrativa dokumentet har formen av

a) ett dokument som åtföljer varje enskilt djur,

b) en fullständig förteckning som förs av producenten och som innehåller alla uppgifter som krävs för det administrativa dokumentet, förutsatt att de berörda djuren kvarstannar hos samma producent från och med den dag då den första ansökan lämnas in till dess att de släpps ut på marknaden för att slaktas,

c) en fullständig förteckning som förs av centrala myndigheter och som innehåller alla uppgifter som krävs för det administrativa dokumentet, förutsatt att den medlemsstat eller den region i en medlemsstat som utnyttjar denna möjlighet på plats kontrollerar alla djur som omfattas av en ansökan och kontrollerar förflyttningar av dessa djur samt på ett obestridligt sätt märker varje kontrollerat djur, och som producenterna skall vara tvungna att acceptera,

d) en fullständig förteckning som förs av centrala myndigheter och som innehåller alla uppgifter som krävs för det administrativa dokumentet, förutsatt att medlemsstaten vidtar alla nödvändiga åtgärder för att undvika att bidrag beviljas två gånger för samma åldersgrupp och säkerställer att det på begäran, utan dröjsmål, lämnas information om bidragsstatusen för alla djur.

Medlemsstater som bestämmer sig för att utnyttja någon eller flera av dessa möjligheter skall i god tid underrätta kommissionen om detta och överlämna de aktuella genomförandebestämmelserna.

Vid tillämpningen av c skall endast Storbritannien och Nordirland betraktas som regioner i en medlemsstat.

Artikel 5

Djurhållningsperiod

Djurhållningsperioden skall vara två månader från och med dagen efter det att ansökan lämnades in.

Medlemsstaterna får dock föreskriva att producenten får välja andra begynnelsedagar förutsatt att dessa inte inträffar mer än två månader efter den dag då ansökan lämnades in.

Artikel 6

Regionala tak

1. Om tillämpningen av den proportionella minskningen leder till att antalet djur som ger rätt till bidrag inte är ett heltal skall det för decimaldelen beviljas en motsvarande del av bidragets belopp per enhet. Vid denna beräkning skall endast den första decimalen beaktas.

2. Om medlemsstaterna beslutar att införa särskilda regioner eller ändra befintliga regioner inom sitt territorium, i den mening som avses i artikel 3 c i förordning (EG) nr 1254/1999, skall de underrätta kommissionen om detta före den 1 januari det berörda året med angivande av en definition av regionen och det berörda taket. Varje senare ändring skall anmälas till kommissionen före den 1 januari det berörda året.

Artikel 7

Tak för antalet djur per företag

1. Om en medlemsstat ändrar gränsen på 90 djur per företag och per åldersgrupp eller avskaffar den, skall den underrätta kommissionen om detta före den 1 januari det berörda kalenderåret.

Om medlemsstaten fastställer ett minsta antal djur per företag, under vilket den proportionella minskningen inte skall tillämpas, skall den underrätta kommissionen om detta före den 1 januari det berörda kalenderåret.

2. Varje senare ändring i tillämpningen av punkt 1 skall anmälas till kommissionen före den 1 januari det berörda året.

Avsnitt 2

Beviljande av bidrag vid slakten

Artikel 8

Tillvägagångssätt för beviljande

1. Medlemsstaterna får bevilja det särskilda bidraget vid slakt när det gäller tjurar för den enda åldersgruppen och när det gäller stutar för den första eller andra åldersgruppen eller för de två åldersgrupperna tillsammans.

2. Medlemsstater, som har beslutat att tillämpa den ordning som anges i punkt 1, skall föreskriva att bidraget även skall beviljas när bidragsberättigande djur avsänds till en annan medlemsstat eller exporteras till tredje land.

3. Om den ordning som avses i punkterna 1 och 2 tillämpas skall vid beviljande av bidrag bestämmelserna i detta avsnitt och i artiklarna 34 och 35.1 och 35.2 gälla i tillämpliga delar.

4. Utöver de uppgifter som anges i artikel 35.1 skall bidragsansökan innehålla uppgift om huruvida djuret är en tjur eller en stut samt åtföljas av ett dokument innehållande de uppgifter som behövs för tillämpningen av artikel 4.2. Detta dokument skall enligt medlemsstatens val utgöras av

a) djurpasset eller ett exemplar av djurpasset, om den använda förlagan omfattar flera exemplar, eller

b) en kopia av djurpasset, om den använda passförlagan endast omfattar ett exemplar, som skall lämnas tillbaka till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 6 i förordning (EG) nr 820/97. I detta fall skall medlemsstaten vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att uppgifterna i kopian överensstämmer med uppgifterna i originalet, eller

c) det nationella administrativa dokumentet, om djurpass inte finns att tillgå, på de villkor som anges i artikel 6 i förordning (EG) nr 820/97.

Medlemsstaterna får tillfälligt upphöra med användningen av det nationella administrativa dokumentet. I sådana fall skall de vidta de åtgärder som behövs för att undvika att bidraget beviljas två gånger för samma åldersgrupp för djur som varit föremål för handel inom gemenskapen.

Om en medlemsstat förfogar över en sådan databas som avses i artikel 3 b i förordning (EG) nr 820/97 och om denna databas, på ett för medlemsstaten tillfredsställande sätt, innehåller de uppgifter som behövs för att säkerställa att det endast beviljas ett enda bidrag per djur och per åldersgrupp, behöver bidragsansökan inte åtföljas av det dokument som avses i första stycket.

Utan hinder av första stycket skall en medlemsstat om den har valt att tillämpa den möjlighet som avses i artikel 35.2 första stycket, vidta de åtgärder som behövs för att producenten skall kunna bestämma för vilka djur denne ansöker om det särskilda bidraget.

5. När det gäller tjurar skall slaktvikten anges i slaktintyget.

6. Vid avsändning av djur skall avsändarintyget utgöras av en försäkran från avsändaren med uppgift om den medlemsstat som är djurets destination.

I detta fall skall bidragsansökan innehålla

a) avsändarens namn och adress (eller en motsvarande kod),

b) djurets identifieringsnummer,

c) en försäkran om att djuret är minst nio månader gammalt.

Bidragsansökan skall lämnas in innan djuret lämnar den berörda medlemsstatens territorium och avsändarintyget skall lämnas in senast tre månader efter det att djuret lämnat den berörda medlemsstatens territorium.

Artikel 9

Särskilda bestämmelser för bidragssystemet

1. Utan hinder av artikel 5 skall bidraget betalas ut till den producent som har hållit djuret under en period på minst två månader som löper ut mindre än en månad före slakt, avsändning eller export.

Beträffande stutar skall följande villkor gälla för betalningen av bidraget:

a) Bidraget för den första åldersgruppen får endast betalas ut om producenten har hållit djuret under minst två månader mellan den tidpunkt då djuret var minst sju månader och mindre än 22 månader gammalt.

b) Bidraget för den andra åldersgruppen får endast betalas ut om producenten har hållit djuret under minst två månader och djuret varit minst 20 månader gammalt.

c) Bidraget för de två åldersgrupperna får endast betalas ut tillsammans om producenten har hållit djuret under minst fyra månader i följd och följt de ålderskrav som anges i a och b.

d) Bidraget endast för den andra åldersgruppen får betalas ut om djuret har sänts från en annan medlemsstat efter det att det hade uppnått 19 månaders ålder.

2. Vid beräkningen av den djurtäthetsfaktor som avses i artikel 12 i förordning (EG) nr 1254/1999, skall varje djur som omfattas av en ansökan om ett kombinerat bidrag för de två åldersgrupperna räknas två gånger.

3. Slaktkroppens vikt skall bestämmas på grundval av en slaktkropp som uppfyller kraven i artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 1208/81 [1].

Om slaktkroppens presentation skiljer sig från denna definition, skall de korrigeringsfaktorer användas som anges i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 563/82 [2].

Om slakten äger rum i ett slakteri som inte omfattas av tillämpningen av gemenskapens klassificeringsskala för slaktkroppar av vuxna nötkreatur, får medlemsstaterna tillåta att vikten bestäms på grundval av det slaktade djurets levande vikt. I sådana fall skall slaktkroppens vikt anses vara lika med eller högre än 185 kg om slaktdjurets levande vikt var lika med eller högre än 340 kg.

Artikel 10

Underrättelse

Medlemsstaterna skall före det berörda kalenderårets början underrätta kommissionen om huruvida de har beslutat att tillämpa det system för beviljande av bidrag som avses i detta avsnitt och överlämna de närmare bestämmelserna för detta.

[1] EGT L 123, 7.5.1981, s. 3.
[2] EGT L 67, 11.3.1982, s. 23.

KAPITEL II

SÄSONGSUTJÄMNINGSBIDRAG

(artikel 5 i förordning (EG) nr 1254/1999)

Artikel 11

Tillämpningen av bidragssystemet

Kommissionen skall senast den 1 augusti varje kalenderår besluta om i vilka medlemsstater säsongsutjämningsbidrag får beviljas för det följande kalenderåret.

Medlemsstaterna skall före den 1 januari det kalenderår för vilket bidraget beviljas underrätta kommissionen om huruvida de har beslutat att tillämpa artikel 5.3 i förordning (EG) nr 1254/1999.

Artikel 12

Rätt till bidrag

1. Bidraget får endast beviljas för stutar för vilka det särskilda bidraget redan har lämnats, eller för vilka det särskilda bidraget anses ha lämnats enligt artikel 3, i en medlemsstat som tillämpar säsongsutjämningsbidrag, om djuren har slaktats i en medlemsstat som tillämpar säsongsutjämningsbidrag.

2. Bidraget får lämnas endast till den producent som senast höll djuret före slakten.

Artikel 13

Ansökan om bidrag

1. Producenten skall lämna in sin ansökan till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där jordbruksföretaget är beläget.

2. Ansökan skall utformas enligt bestämmelserna i artikel 8.4 och enligt tillämpliga delar av bestämmelserna i artikel 35.

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att kontrollera att det särskilda bidraget har beviljats och utföra regelbundna oanmälda kontroller av riktigheten av de intyg som avses i artikel 35.

KAPITEL III

BIDRAG FÖR AM- OCH DIKOR

(artiklarna 6–10 i förordning (EG) nr 1254/1999)

Avsnitt 1

Allmänt system

Artikel l4

Kor av köttras

Kor som hör till de nötkreatursraser som anges i bilaga I till denna förordning skall inte anses vara kor av köttras i enlighet med artiklarna 3 f och 10.2 i förordning (EG) nr 1254/1999.

Artikel 15

Maximal individuell referenskvantitet

1. Om en medlemsstat ändrar gränsen på 120 000 kg för den individuella referenskvantitet som avses i artikel 6.2 b i förordning (EG) nr 1254/1999 eller avskaffar den, skall den underrätta kommissionen om detta före den 1 januari det berörda kalenderåret.

2. Alla senare ändringar i tillämpningen av punkt 1 skall anmälas till kommissionen före den 1 januari det berörda kalenderåret.

Artikel 16

Djurhållningsperiod

Den djurhållningsperiod på sex månader som avses i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall börja dagen efter det att ansökan har lämnats in.

Artikel 17

Ansökningar

1. Utöver de krav som följer av det integrerade systemet, skall för de ansökningar om bidrag som görs enligt artikel 6.2 b i förordning (EG) nr 1254/1999 en ansökan om djurbidrag eller, enligt medlemsstatens val, den ansökan om arealstöd som avses i artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 3508/92 (nedan kallad ansökan) innehålla följande uppgifter:

a) En förklaring med uppgift om den individuella referenskvantitet mjölk som tilldelats producenten den 31 mars före början av den tillämpningsperiod på tolv månader för systemet för tilläggsavgiften som börjar under det berörda kalenderåret. Om denna kvantitet inte är känd den dag då ansökan lämnas in, skall den behöriga myndigheten underrättas om kvantiteten så snart som möjligt.

b) En utfästelse från producenten att inte öka sin individuella referenskvantitet utöver den kvantitativa gräns som avses i artikel 6.2 b i förordning (EG) nr 1254/1999 under en period på tolv månader från och med den dag då ansökan lämnas in.

Punkt b skall emellertid inte tillämpas om medlemsstaten har avskaffat den ovan nämnda kvantitativa gränsen.

2. Ansökningar skall lämnas in inom en period på sex månader under ett kalenderår som skall fastställas av medlemsstaten.

En medlemsstat får föreskriva särskilda inlämningsperioder inom denna period.

Artikel 18

Genomsnittlig mjölkavkastning

Den genomsnittliga mjölkavkastningen skall beräknas på grundval av den genomsnittliga mjölkavkastning som anges i bilaga II. För denna beräkning får dock medlemsstaten använda ett dokument som är godkänt av medlemsstaten och som bekräftar den genomsnittliga mjölkavkastningen för producentens mjölkkobesättning.

Artikel 19

Nationellt tilläggsbidrag

1. Ett nationellt tilläggsbidrag får endast beviljas en producent som för samma kalenderår tar emot bidrag för am- och dikor.

Det skall beviljas för högst det antal djur som omfattas av detta bidrag, i förekommande fall efter tillämpning av den proportionella minskning som anges i artikel 10.1 tredje stycket i förordning (EG) nr 1254/1999.

2. Medlemsstaterna får besluta om ytterligare villkor för beviljandet av tilläggsbidraget. De skall underrätta kommissionen om dessa villkor i god tid innan de skall börja tillämpas.

3. Kommissionen skall senast den 1 augusti varje kalenderår bestämma vilka medlemsstater som uppfyller de villkor som avses i artikel 6.5 tredje stycket i förordning (EG) nr 1254/1999.

Avsnitt 2

Tak, reserver, överlåtelser

Artikel 20

Individuella tak

1. Medlemsstaterna skall bestämma ett individuellt tak för varje producent enligt de villkor som anges i artikel 7.1, 7.2 och 7.3 i förordning (EG) nr 1254/1999.

2. Varje producent skall underrättas om storleken på sitt individuella tak så snart som möjligt och senast en vecka innan perioden för inlämnande av bidragsansökningar för år 2000 börjar.

Artikel 21

Underrättelser

1. Medlemsstaterna skall senast den 1 mars år 2000 underrätta kommissionen om hur de har gått tillväga för att minska de individuella taken i enlighet med artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1254/1999 liksom om det totala antalet rättigheter som tilldelats producenter samt antalet rättigheter som tillförts reserven.

2. Medlemsstaterna skall senast den 1 mars år 2000 underrätta kommissionen om den beräkningsmetod som använts för minskningen enligt artikel 8.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1254/1999 och i förekommande fall om de åtgärder som vidtagits enligt punkt 2 a i den artikeln samt, före den 1 januari varje år, om eventuella ändringar.

3. Medlemsstaterna skall varje år med ledning av förlagan i bilaga IV, preliminärt senast den 1 mars, och slutgiltigt senast den 31 juli, underrätta kommissionen om följande:

a) Det antal bidragsrättigheter som under föregående kalenderår utan ersättning återlämnats till den nationella reserven till följd av överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av jordbruksföretag.

b) Det antal ej utnyttjade bidragsrättigheter som avses i artikel 23.2 som återgått till den nationella reserven under föregående kalenderår.

c) Det antal bidragsrättigheter som under föregående kalenderår tilldelats med tillämpning av artikel 9.3 i förordning (EG) nr 1254/1999.

Artikel 22

Rättighet som erhållits gratis

Utom i vederbörligen motiverade undantagsfall får en producent som erhållit bidragsrättigheter gratis från den nationella reserven, inte överlåta eller tillfälligt upplåta sina rättigheter under de tre följande kalenderåren.

Artikel 23

Utnyttjande av rättigheter

1. En producent som har rättigheter kan utnyttja dem genom att själv använda dem och/eller genom att tillfälligt upplåta dem till en annan producent.

2. Om en producent inte under varje år har utnyttjat minst den lägsta procentsats av sina rättigheter, som fastställs enligt punkt 4, skall den del som inte använts återgå till den nationella reserven, utom i följande fall:

— När en producent innehar högst sju bidragsrättigheter. Om en sådan producent inte utnyttjar minst den lägsta procentsats av sina rättigheter, som fastställs enligt punkt 4, inom vart och ett av två på varandra följande kalenderår, skall den del som inte utnyttjats under det sista kalenderåret återgå till den nationella reserven.

— När en producent deltar i ett extensifieringsprogram som godkänts av kommissionen.

— När en producent deltar i ett program för förtidspensionering som godkänts av kommissionen och som inte innebär någon skyldighet överlåta och/eller tillfälligt upplåta rättigheter.

— I vederbörligen motiverade undantagsfall.

3. Tillfällig upplåtelse får endast avse hela kalenderår och skall minst ha avseende på det antal djur som avses i artikel 24.1. Vid utgången av varje period för tillfällig upplåtelse, som inte får överskrida tre på varandra följande år, skall en producent, såvida det inte rör sig om en överlåtelse, återfå samtliga sina rättigheter för att själv använda dem under minst två på

varandra följande år. Om producenten inte själv använder minst den lägsta procentsats av sina rättigheter, som fastställs enligt punkt 4, under vart och ett av de ovannämnda två åren, får medlemsstaten, utom i vederbörligen motiverade undantagsfall, varje år återkalla de rättigheter som inte utnyttjats och återföra dem till den nationella reserven.

För producenter som deltar i ett program för förtidspensionering som godkänts av kommissionen får medlemsstaterna fastställa en förlängning av den totala varaktigheten för den tillfälliga upplåtelsen i förhållande till ett sådant program.

Producenter som har åtagit sig att delta i ett extensifieringsprogram i enlighet med den bestämmelse som avses i artikel 2.1 c i rådets förordning (EG) nr 2078/92 [1] eller i ett extensifieringsprogram enligt artiklarna 22 och 23 i förordning (EG) nr 1257/1999, får inte tillfälligt upplåta eller överlåta sina rättigheter så länge deras åtagande varar. Detta förbud skall dock inte gälla om programmet gör det möjligt att överlåta och/eller tillfälligt upplåta rättigheter till producenter som behöver dessa rättigheter för att delta i andra åtgärder än de som avses i detta stycke.

4. Den lägsta procentsats av bidragsrättigheterna som skall utnyttjas skall vara 70 %.

Medlemsstaterna får emellertid öka denna procentsats till 90 %.

Medlemsstaterna skall i förväg underrätta kommissionen om vilken procentsats de tillämpar.

Artikel 24

Överlåtelse och tillfällig upplåtelse av rättigheter

1. Medlemsstaterna får, i förhållande till sina produktionsstrukturer, fastställa det minsta antal bidragsrättigheter som kan omfattas av en partiell överlåtelse utan överlåtelse av jordbruksföretaget. Detta minsta antal får inte överskrida fem bidragsrättigheter.

2. Överlåtelse av bidragsrättigheter och tillfällig upplåtelse av sådana skall ha verkan först efter det att den producent som överlåter och/eller upplåter rättigheterna gemensamt med den producent som erhåller rättigheterna har anmält detta till de behöriga myndigheterna i medlemsstaten.

En sådan anmälan skall göras inom en tidsfrist som skall bestämmas av medlemsstaten och senast den dag då den producent som erhåller rättigheterna lämnar in sin bidragsansökan, utom i de fall då överlåtelsen av rättigheterna sker i samband med arv. Den producent som erhåller rättigheterna måste i sådana fall kunna lägga fram lämpliga juridiska handlingar som visar att han eller hon är berättigad till arv från den producent som avlidit.

Artikel 25

Ändring av individuella tak

Vid överlåtelse eller tillfällig upplåtelse av bidragsrättigheter, skall medlemsstaterna fastställa det nya individuella taket och underrätta de berörda producenterna om det antal bidragsrättigheter som de har rätt till senast inom 60 dagar från och med den sista dagen i den period under vilken producenten lämnade in sin bidragsansökan.

Bestämmelsen i första stycket skall inte tillämpas om överlåtelsen sker i samband med arv.

Artikel 26

Producenter som inte äger den mark de brukar

Producenter som endast brukar offentligt eller gemensamt ägd mark och som beslutar att upphöra med brukandet av denna mark och att överlåta alla sina rättigheter till en annan producent, skall behandlas på samma sätt som producenter som säljer eller överlåter sina jordbruksföretag. I samtliga andra fall skall sådana producenter behandlas på samma sätt som producenter som endast överlåter sina bidragsrättigheter.

Artikel 27

Överlåtelse via den nationella reserven

Om en medlemsstat föreskriver att överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av jordbruksföretaget överlåts skall ske via den nationella reserven i enlighet med artikel 8.2 b i förordning (EG) nr 1254/1999, skall den tillämpa nationella bestämmelser som är jämförbara med bestämmelserna i artiklarna 23–26. Dessutom gäller följande i sådana fall:

— Medlemsstaterna får föreskriva att en tillfällig upplåtelse skall ske via den nationella reserven.

— När bidragsrättigheter överlåts, eller tillfälligt upplåts med tillämpning av första strecksatsen, skall en överlåtelse till reserven ha verkan först sedan de behöriga myndigheterna i medlemsstaten meddelat detta till den producent som överlåter och/eller upplåter sina rättigheter, och en överlåtelse från reserven till en annan producent skall ha verkan först sedan dessa myndigheter har meddelat detta till den sistnämnde producenten.

Dessutom skall dessa bestämmelser säkerställa att medlemsstaten för den del av rättigheterna som inte avses i artikel 8.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1254/1999 betalar ett belopp som motsvarar det belopp som en direkt överlåtelse mellan producenter skulle ha betingat, särskilt med hänsyn till produktionsutvecklingen i den berörda medlemsstaten. Betalningen skall vara lika med det belopp som kommer att krävas av producenter som tar emot motsvarande antal rättigheter från den nationella reserven.

Artikel 28

Partiella rättigheter

1. Om de beräkningar som skall göras i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt inte resulterar i ett helt tal, skall endast den första decimalen beaktas.

[1] EGT L 215, 30.7.1992, s. 85.

2. Om tillämpningen av bestämmelserna i detta avsnitt leder till partiella bidragsrättigheter, antingen för en producent eller för den nationella reserven, skall dessa partiella rättigheter summeras.

3. Om en producent har en partiell rättighet, skall denna rättighet endast ge rätt till motsvarande del av bidragets belopp per enhet och, i förekommande fall, av det nationella tilläggsbidrag som avses i artikel 19 och av den extensifieringsersättning som avses i artikel 32.

Artikel 29

Särskild ordning för kvigor

1. Kommissionen skall senast den 1 november 1999 besluta vilka medlemsstater som uppfyller de villkor som anges i artikel 10.1 i förordning (EG) nr 1254/1999.

De medlemsstater som berörs av detta beslut skall före den 1 januari år 2000 underrätta kommissionen om huruvida de har för avsikt att tillämpa den ordning som anges i artikel 10 i förordning (EG) nr 1254/1999 (nedan kallad den särskilda ordningen), och i förekommande fall anmäla det särskilda nationella tak som de har fastställt. Varje senare ändring skall anmälas till kommissionen före den 1 januari det berörda året.

2. En medlemsstat som tillämpar den särskilda ordningen skall fastställa kriterier som säkerställer att bidraget betalas ut till uppfödare vars kvigbesättning är avsedd att förnya kobesättningar. Dessa kriterier får särskilt omfatta en åldersgräns och/eller krav på ras.

Medlemsstaten skall före den 1 januari det berörda året underrätta kommissionen om de kriterier som fastställts. Varje senare ändring skall anmälas till kommissionen före den 1 januari det berörda året.

3. Om tillämpningen av den proportionella minskning som avses i artikel 10.1 tredje stycket i förordning (EG) nr 1254/1999 av det antal djur som ger rätt till bidrag leder till ett tal som är mindre än ett heltal, skall det för decimaldelen beviljas en motsvarande del av bidragets belopp per enhet och, i förekommande fall, av det nationella tilläggsbidrag som avses i artikel 19 och av den extensifieringsersättning som avses i artikel 32. Vid denna beräkning skall endast den första decimalen beaktas.

4. I en medlemsstat som tillämpar den särskilda ordningen skall den skyldighet som avses i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1254/1999 avseende minsta antal hållna djur uppfyllas till 100 procent antingen av am- och dikor, om producenten lämnat in en ansökan avseende am- och dikor, eller av kvigor, om producenten har lämnat in en ansökan avseende kvigor.

5. Bestämmelserna i artiklarna 20–28 skall inte tillämpas inom ramen för den särskilda ordningen.

KAPITEL IV

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER OM DET SÄRSKILDA BIDRAGET OCH BIDRAGET FÖR AM- OCH DIKOR

Artikel 30

Ansökningar

1. Medlemsstaterna får av administrativa skäl föreskriva att ansökningar skall avse ett minsta antal djur, förutsatt att detta antal inte överstiger tre.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 17.2 och 32.7 får medlemsstaterna fastställa perioder och datum för inlämnande av bidragsansökningar och det antal ansökningar som en producent får lämna in per bidragssystem och kalenderår.

Artikel 31

Djurtäthetsfaktor

1. De behöriga myndigheterna skall fastställa det antal djurenheter som motsvarar det antal djur för vilka ett särskilt bidrag eller ett am- och dikobidrag får beviljas med hänsyn till företagets grovfoderareal för varje producent som för samma kalenderår lämnar in

— en sådan ansökan om arealstöd som avses i artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 3508/92, och

— minst en ansökan om särskilt bidrag eller bidrag för am- och dikor.

2. När den djurtäthetsfaktor som avses i artikel 12 i förordning (EG) nr 1254/1999 fastställs skall följande gälla:

a) Hänsyn skall tas till den individuella referenskvantitet mjölk som tilldelats producenten den 31 mars före början av den tillämpningsperiod på tolv månader för systemet för tilläggsavgifren som börjar under det berörda kalenderåret.

b) Det antal mjölkkor som behövs för att producera denna referenskvantitet skall beräknas enligt bestämmelserna i artikel 18.

3. När antalet djur som berättigar till bidrag fastställs skall följande gälla:

a) Det antal hektar som fastställts enligt reglerna i det integrerade systemet skall multipliceras med den djurtäthetsfaktor som avses i artikel 12 i förordning (EG) nr 1254/1999.

b) Det sålunda framräknade talet skall minskas med det antal djurenheter som motsvarar det antal mjölkkor som behövs för att producera den referenskvantitet mjölk som producenten har blivit tilldelad.

c) Det sålunda framräknade talet skall minskas med det antal djurenheter som motsvarar det antal får eller getter för vilka en bidragsansökan lämnats in.

Det sålunda beräknade slutresultatet motsvarar det största antal djurenheter för vilka det särskilda bidraget samt am- och dikobidraget får beviljas.

4. Medlemsstaterna skall underrätta varje berörd producent om den djurtäthetsfaktor som fastställts för hans del och om det därav följande antalet djurenheter för vilka ett bidrag får beviljas.

Artikel 32

Extensifieringsersättning

1. För att beviljas extensifieringsersättning skall producenten i sin ansökan om arealstöd ange att han vill delta i systemet för extensifieringsersättning.

2. Extensifieringsersättning får inte betalas ut för djur för vilka det särskilda bidrag som avses i artikel 3 anses ha lämnats.

3. För att kontrollera att det antal djur som beräknats enligt artikel 13.3 a i förordning (EG) nr 1254/1999 uppfyller den eller de djurtäthetsfaktorer som anges i artikel 13.2 i samma förordning, skall medlemsstaten varje år fastställa minst fem tillfällen för räkning av djuren och underrätta kommissionen om dessa.

Utom i de fall medlemsstaten beslutar att räkningstillfällena skall vara alla dagar på året

— skall räkningstillfällena fördelas slumpmässigt på ett sådant sätt att de är representativa för hela året och skall ändras varje år, och

— skall varje räkningstillfälle fastställas i efterhand och meddelas producenten tidigast två veckor efter det att det har fastställts.

Djurräkningen vid dessa tillfällen får enligt medlemsstatens eget val utföras enligt någon av följande metoder:

— Medlemsstaten skall uppmana producenten att före ett visst datum som medlemsstaten fastställer, på grundval av sin stalljournal redovisa antalet djurenheter eller antalet djur i var och en av de två nötkreaturskategorier som anges i bilaga III till förordning (EG) nr 1254/1999.

— En medlemsstat som har en sådan databas som avses i artikel 3 b i förordning (EG) nr 820/97 skall använda denna för att bestämma antalet djurenheter, förutsatt att denna databas, på ett för medlemsstaten tillfredsställande sätt, erbjuder tillräckliga garantier i fråga om riktigheten av de uppgifter som den innehåller med hänsyn till tillämpningen av systemet med extensifieringsersättning.

Det antal djurenheter som används för att bestämma om producenten följer de täthetsfaktorer som anges i artikel 13.2 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall vara det aritmetiska medelvärdet av det antal djurenheter som fastställts vid räkningstillfällena, vartill kommer de djurenheter som motsvarar de får och getter för vilka bidragsansökningar lämnats in för samma kalenderår.

Om medlemsstaten beslutar att räkningstillfällena kan vara vilken dag som helst på året, får den föreskriva att de antal som avses i punkterna a och b skall beräknas i förhållande till varaktigheten av den tid som djuren funnits på företaget.

Medlemsstaten skall vidta de åtgärder som behövs för att tillämpa artikel 7 i förordning (EG) nr 1259/1999 i de fall producenter som genom att hålla djurtätheten onormalt låg under en del av året på ett konstlat sätt har uppfyllt de villkor som krävs enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 1254/1999.

4. Utan hinder av punkt 3 får medlemsstaten ge producenten möjligheten att välja ett förenklat system.

I sådana fall skall producenten i sin ansökan om arealstöd ange följande:

a) En förklaring om att han varje dag har följt den högsta täthetsfaktor som anges i artikel 13 i förordning (EG) nr 1254/1999 fram till och med dagen för sin ansökan om arealstöd.

b) Ett åtagande om att varje dag följa denna täthetsfaktor mellan dagen för sin ansökan om arealstöd och den 31 december.

Om en medlemsstat har valt att tillämpa artikel 13.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1254/1999 skall producenten i sin ansökan ange vilken av de två högsta täthetsfaktorema han följer. Producenten får ändra sitt val så länge meddelande om kontroll på platsen av antalet djur som tillhör honom inte har lämnats.

Producenten får underrätta den behöriga myndigheten om att han tar tillbaka sitt åtagande så länge meddelande om kontroll på platsen av antalet djur som tillhör honom inte har lämnats. I sådana fall skall producenten inte vara berättigad till extensifieringsersättning.

Den förklaring och det åtagande som avses i denna punkt skall omfattas av bestämmelserna om kontroll och sanktioner i det integrerade systemet.

5. Medlemsstaterna skall före den 1 januari år 2000 underrätta kommissionen om vilken definition av betesmark som de kommer att använda vid tillämpningen av artikel 13.3 c i förordning (EG) nr 1254/1999. Varje senare ändring skall anmälas till kommissionen före den 1 januari det berörda året.

6. Kommissionen skall senast den 1 november 1999 besluta vilka medlemsstater som uppfyller villkoren i artikel 13.4 i förordning (EG) nr 1254/1999.

Vid tillämpningen av den punkten skall med producent i bergsområden avses de producenter

— vars företag är beläget i ett bergsområde eller

— vars foderareal till minst 50 % ligger i ett bergsområde.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 skall den producent som vill ha extensifieringsersättning enligt punkt 6 ange detta i sin ansökan om djurbidrag. Producenten skall, under minst sex på varandra följande månader från och med den dag då ansökan lämnas in, hålla minst så många mjölkkor som hans ansökan om extensifieringsersättning avser. Denna djurhållningsperiod på sex månader skall börja dagen efter den dag då ansökan lämnades in.

Ansökningar skall lämnas in inom en period på sex månader under ett kalenderår som skall fastställas av medlemsstaten.

Medlemsstaten får föreskriva särskilda inlämningsperioder inom denna period.

8. Det antal mjölkkor som en producent beviljas extensifieringsersättning för får inte överstiga något av följande två antal:

a) Det antal mjölkkor som behövs för att producera den individuella referenskvantitet mjölk som tilldelats producenten den 31 mars före början av den tillämpningsperiod på tolv månader för systemet för tilläggsavgiften som börjar under det berörda kalenderåret, varvid detta antal kor skall beräknas med hjälp av den genomsnittliga mjölkavkastning som definieras i bilaga II.

b) Det totala antalet kor på företaget, som fastställts enligt punkt 3, minskat med det antal am- och dikor som motsvarar producentens individuella tak.

9. Om en medlemsstat väljer att tillämpa eller att upphöra att tillämpa alternativet i artikel 13.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1254/1999, skall den underrätta kommissionen om detta före den 1 januari det berörda kalenderåret.

10. Vid beräkningen av täthetsfaktorn i enlighet med denna artikel skall endast de två första decimalerna beaktas.

Artikel 33

Fastställande av djurhållningsperioder

Den sista dagen i de djurhållningsperioder som avses i artiklarna 5, 9.1, 16, 32.7 och 37 skall vara den dag, oavsett om det är en arbetsdag eller ej, som föregår den dag som har samma nummer som den dag som inleder perioden.

KAPITEL V

SLAKTBIDRAG

(artikel 11 i förordning (EG) nr 1254/1999)

Artikel 34

Anmälan om deltagande

En medlemsstat får föreskriva att varje producent, för att kunna få bidrag för ett kalenderår, skall lämna in en anmälan om deltagande innan eller samtidigt som den första ansökan lämnas in för det kalenderåret.

Om producenten inte gör några ändringar i sin anmälan om deltagande, kan medlemsstaten godkänna att den anmälan som gjorts tidigare förblir giltig.

Artikel 35

Ansökningar

1. Ansökan om djurbidrag skall innehålla de uppgifter som behövs för betalningen av slaktbidraget, särskilt djurets födelsedatum när det gäller djur som är födda efter den 1 januari 1998.

Ansökan om djurbidrag skall lämnas in efter det att djuret slaktats, eller om djuret exporteras, efter den dag då det lämnar gemenskapens tullområde, inom en tidsfrist som medlemsstaten fastställer, som inte får överstiga sex månader och som får löpa ut senast vid utgången av februari påföljande år, utom i undantagsfall som skall fastställas av den berörda medlemsstaten då det rör sig om djur som skall exporteras eller avsändas.

Medlemsstaterna får tillåta att ansökan lämnas in genom en annan person än producenten. I sådana fall skall ansökan innehålla uppgift om namn och adress på den producent som skall ta emot bidraget.

Utöver de krav som följer av det integrerade systemet skall varje ansökan innehålla följande:

a) I de fall då bidraget beviljas vid slakten, ett intyg från slakteriet, eller något annat dokument som slakteriet utfärdat eller attesterat och som minst innehåller samma upplysningar, med uppgift om
   i) slakteriets namn och adress (eller motsvarande kod),
   ii) slaktdatum och det slaktade djurets identifierings- och slaktnummer,
   iii) när det gäller kalvar, slaktkroppsvikten (utom när artikel 36.4 är tillämplig).

b) I de fall djuret exporteras till ett tredje land
   i) exportörens namn och adress (eller motsvarande kod),
   ii) djurets identifieringsnummer,
   iii) exportdeklarationen med uppgift om djurens ålder när det gäller djur födda efter den 1 januari 1998, och när det gäller kalvar, utom när artikel 36.4 är tillämplig, uppgift om levande vikt, som inte får överstiga 290 kg,
   iv) intyg som visar att djuret förts ut från gemenskapens tullområde, framlagt på samma sätt som gäller för exportbidrag,

Medlemsstaterna får föreskriva att de uppgifter som avses i punkterna a och b skall lämnas via ett eller flera organ som medlemsstaten godkänt och att uppgifterna får lämnas på elektronisk väg.

Medlemsstaterna skall regelbundet och oanmält kontrollera riktigheten av de utfärdade intygen eller dokumenten samt, i förekommande fall, av de uppgifter som avses i femte stycket.

2. Utan hinder av punkt 1, får de medlemsstater som har tillgång till en sådan databas som avses i artikel 3 b i förordning (EG) nr 820/97 föreskriva att de slaktuppgifter om djuren som slakterierna lämnar till den behöriga myndigheten skall betraktas som ansökningar om slaktbidrag på producentens vägnar, förutsatt att denna databas, på ett för medlemsstaten tillfredsställande sätt, erbjuder tillräckliga garantier för att de uppgifter den innehåller är riktiga med avseende på systemet med slaktbidrag och i förekommande fall betalningen vid slakt av det särskilda bidraget, och/eller ytterligare betalningar om dessa görs vid slakt, och/eller betalningen av säsongsutjämningsbidraget.

Medlemsstaterna får emellertid föreskriva att en ansökan är nödvändig. I sådana fall får medlemsstaterna fastställa vilka uppgifter ansökan skall innehålla.

De medlemsstater som väljer att tillämpa denna punkt skall underrätta kommissionen om detta före den 1 januari 2000. De skall underrätta kommissionen om varje senare ändring innan den genomförs.

Medlemsstaterna skall se till att de uppgifter som lämnas till utbetalningsstället innehåller alla de upplysningar som är nödvändiga för betalningen, särskilt

a) de djurkategorier och antal djur enligt artikel 11.1 förordning (EG) nr 1254/1999 som slaktats under det berörda året,

b) upplysningar om att de krav har följts när det gäller djurens ålder och slaktkroppsvikt som avses i nämnda artikel, liksom djurhållningsperioden enligt artikel 37,

c) i förekommande fall de upplysningar som är nödvändiga för betalningen vid slakt av det särskilda bidraget och/eller ytterligare betalningar, om dessa görs vid slakt, eller säsongsutjämningsbidraget.

3. För de djur som varit föremål för handel inom gemenskapen efter den djurhållningsperiod som avses i artikel 37, skall slakteriet utfärda det dokument som avses i punkt 1 fjärde stycket a, även om den medlemsstat där slakten äger rum har valt att tillämpa det undantag som anges i punkt 2.

Om två medlemsstaters databaser för informationsutbyte är kompatibla, får dessa medlemsstater komma överens om att inbördes tillämpa det system som anges i punkt 2.

Medlemsstaterna skall bistå varandra för att säkerställa en effektiv kontroll av översända dokuments äkthet och av utväxlade uppgifters riktighet. För detta ändamål skall den medlemsstat där betalningen görs till den medlemsstat där djurets slaktades regelbundet sända en sammanställning, per slakteri, över de slaktintyg (eller motsvarande uppgifter) som den har tagit emot från den sistnämnda medlemsstaten.

Artikel 36

Slaktkroppens vikt och presentation

1. Vid tillämpningen av artikel 11.1 b i förordning (EG) nr 1254/1999 skall kalvslaktkroppama presenteras flådda, urtagna och avblodade, utan huvud och utan fötter, med lever, njurar och njurfett.

2. Den vikt som skall beaktas skall vara slaktkroppens vikt efter kylning, eller slaktkroppens varma vikt snarast möjligt efter slakt, minus 2 %.

3. Om slaktkroppen presenteras utan lever, njurar och/eller njurfett skall slaktkroppens vikt ökas med

a) 3,5 kg för levern,

b) 0,5 kg för njurarna,

c) 3,5 kg för njurfettet.

4. Om kalven vid slakt eller export är yngre än fem månader får medlemsstaterna föreskriva att det viktkrav som anges i artikel 11.1 b i förordning (EG) nr 1254/1999 skall anses som uppfyllt.

Om slaktkroppens vikt inte kan bestämmas på slakteriet skall viktkravet anses som uppfyllt om den levande vikten inte överstiger 290 kg.

Artikel 37

Bidragsmottagare

1. Bidraget skall betalas till en producent som har hållit djuret under en djurhållningsperiod på minst två månader som löper ut mindre än en månad före slakt eller export.

2. När det gäller kalvar som slaktas före tre månaders ålder, skall djurhållningsperioden vara en månad.

Artikel 38

Nationella tak

1. De nationella tak som avses i artikel 11.1 och 11.3 i förordning (EG) nr 1254/1999 anges i bilaga III.

2. Om tillämpningen av den proportionella minskningen av det antal djur som ger rätt till bidrag leder till ett tal som är mindre än ett heltal skall en till decimaldelen motsvarande del av bidragets belopp per enhet beviljas. Vid denna beräkning skall endast den första decimalen beaktas.

KAPITEL VI

YTTERLIGARE BETALNINGAR

(artiklarna 14–20 i förordning (EG) nr 1254/1999)

Artikel 39

Nationella bestämmelser

De detaljerade uppgifter som skall överlämnas till kommissionen i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall innehålla följande:

1. När det gäller ersättning per djur (i förekommande fall):

   a) Vägledande belopp per djur för varje djurkategori och närmare bestämmelser om beviljande av ersättningen.

   b) Prognos beträffande de totala utgifterna för varje djurkategori (med uppgift om huruvida dessa betalningar kommer att göras som ett tillägg till slaktbidraget) och antalet djur som berörs.

   c) Särskilda krav när det gäller djurtäthetsfaktorn (utom vid betalning i form av ett tillägg till slaktbidraget).

   d) Tak för antalet handjur av nötkreatur per företag (i förekommande fall).

   e) Övriga upplysningar om tillämpningsföreskrifterna.

   De djurkategorier som avses i a och b är tjur, stut, am- och diko, mjölkko, kviga som berättigar till am- och dikobidrag samt andra kvigor, eller någon annan underkategori djur som medlemsstaten bestämt och som ingår i dessa kategorier.

2. När det gäller arealersättning (i förekommande fall):

   a) Beräkning av regional basareal.

   b) Vägledande belopp per hektar.

   c) Prognos beträffande de totala utgifterna och det antal hektar som berörs.

   d) Övriga upplysningar om tillämpningsföreskrifterna.

Artikel 40

Detaljerad rapport

Den detaljerade rapport som skall överlämnas till kommissionen i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall innehålla samma uppgifter, uppdaterade och kompletterade som de som anges i artikel 39.

Rapporten skall dessutom innehålla följande:

a) En sammanfattning av de svårigheter som uppstått vid genomförandet av systemet med ytterligare betalningar.

b) En utvärdering av detta systems effektivitet.

c) Eventuellt förslag till den framtida utvecklingen av detta system.

KAPITEL VII

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 41

Förskott

1. Med utgångspunkt från den administrativa kontrollen och kontrollen på plats, skall den behöriga myndigheten för det antal djur som bedöms uppfylla bidragsvillkoren betala ett förskott till producenten som motsvarar 60 % av det särskilda bidraget, bidraget för am- och dikor och slaktbidraget.

När det gäller det särskilda bidraget, det särskilda systemet för kvigor som avses i artikel 29 och/eller slaktbidraget, får medlemsstaterna sätta ned procentsatsen för förskottet, vilken dock inte får vara lägre än 40 %.

Förskottet får endast betalas ut från och med den 16 oktober det kalenderår som bidragsansökan avser.

2. Den slutliga bidragsutbetalningen skall utgöras av ett belopp som motsvarar skillnaden mellan förskottet och det bidragsbelopp som producenten har rätt till.

Artikel 42

Tilldelningsår

Dagen för inlämnande av en ansökan skall utgöra den avgörande händelsen för att fastställa till vilket år de djur skall hänföras som omfattas av systemen för särskilt bidrag, am- och dikobidrag, säsongsutjämningsbidrag och extensifieringsersättning och det antal djurenheter som skall beaktas vid beräkningen av djurtäthetsfaktorn.

Om det särskilda bidraget beviljas i enlighet med ett av de alternativ som anges i artikel 8 skall emellertid följande gälla:

— Om djuret har slaktats senast den 31 december, och

— om bidragsansökan avseende detta djur har lämnats in efter detta datum,

skall bidragsbeloppet vara det som gällde den 31 december det år då slakten ägde rum.

När det gäller slaktbidraget skall tilldelningsåret vara slaktåret eller exportåret vid tillämpning av stödsatsen och för beräkningen av den proportionella minskningen i enlighet med artikel 38.

Artikel 43

Omräkning till nationell valuta

Bidragsbeloppen och extensifieringsersättningen skall räknas om till nationell valuta med hjälp av ett medelvärde, beräknat i förhållande till tidsperioden, av de växelkurser som tillämpades under december månad före det tilldelningsår som fastställs enligt artikel 42.

Artikel 44

Sanktioner mot illegal användning eller olaga innehav av vissa ämnen eller produkter

Vid upprepade överträdelser i fråga om användning eller olaga innehav av ämnen eller produkter som är förbjudna enligt gemenskapens bestämmelser på veterinärområdet skall medlemsstaterna, med hänsyn till hur allvarlig överträdelsen är, fastställa längden på den period för uteslutning från stödsystemet som anges i artikel 23.1 andra stycket i förordning (EG) nr 1254/1999.

Artikel 45

Nationella genomförandeåtgärder

Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder som krävs för att säkerställa att denna förordning tillämpas korrekt. De skall underrätta kommissionen om detta.

Artikel 46

Underrättelser

1. Från och med den 1 juli 2000 skall medlemsstaterna årligen senast den 15 september (för uppgifter som avser det innevarande årets första sex månader) och senast den 1 mars (för uppgifter som avser det föregående årets sex sista månader) underrätta kommissionen om följande:

a) Det antal handjur av nötkreatur som omfattas av en ansökan om det särskilda bidraget, uppdelat efter

— åldersgrupp, och

— djurkategori (tjur eller stut).

b) Det antal kor som omfattas av en ansökan om am- och dikobidrag, uppdelat i enlighet med den ordning som avses i artikel 6.2 a och 6.2 b i förordning (EG) nr 1254/1999.

c) Det antal djur som omfattas av en ansökan om slaktbidrag, uppdelat efter kategori (vuxna nötkreatur eller kalvar), med uppgift om huruvida djuren har slaktats eller exporterats.

d) Det antal djur för vilka säsongsutjämningsbidrag faktiskt har beviljats, med uppgift om huruvida djuren omfattas av det särskilda bidraget för den första eller den andra åldersgruppen och det antal djurproducenter som hänför sig till vardera gruppen.

2. Från och med år 2001 skall medlemsstaterna senast den 31 juli för föregående kalenderår underrätta kommissionen om följande:

a) Det antal handjur av nötkreatur för vilka ansökan om särskilt bidrag faktiskt har beviljats, med en uppdelning efter

— åldersgrupp, och

— djurkategori (tjur eller slut),

och med uppgift, i förekommande fall, om

— beviljande av extensifieringsersättningen (med en uppdelning efter de gränser som fastställs i artikel 13.2 i förordning (EG) nr 1254/1999) liksom antalet berörda producenter fördelade enligt de nämnda gränserna,

— det antal djur, uppdelat efter åldersgrupp, för vilka det särskilda bidraget inte har beviljats för föregående kalenderår på grund av tillämpningen av det regionala taket.

b) Det antal kor och kvigor för vilka am- och dikobidraget faktiskt har beviljats, med en uppdelning efter de system som avses i artikel 6.2 a och 6.2 b i förordning (EG) nr 1254/1999 och med uppgift, i förekommande fall om beviljande av extensifieringsersättningen (med en uppdelning efter de gränser som fastställs i artikel 13.2 i samma förordning) liksom antalet berörda producenter för vart och ett av dessa system.

c) Det antal mjölkkor för vilka ansökningar om extensifieringsersättning faktiskt har beviljats.

d) Det antal djur för vilka bidraget inte har beviljats för föregående kalenderår på grund av tillämpningen av det särskilda nationella taket för kvigor.

e) I förekommande fall, beviljande av varje nationellt bidrag utöver am- och dikobidraget med uppgift om

— villkoren för beviljande, och

— det totala belopp som beviljats per djur.

f) Det antal djur för vilka bidrag faktiskt har beviljats, utan tillämpning av täthetsfaktorn, samt antalet berörda producenter.

g) Det antal djur för vilka ansökningar om slaktbidrag faktiskt har beviljats, med en uppdelning efter djurkategori (vuxna nötkreatur eller kalvar) och med i uppgift om huruvida stödet har beviljats för slakt eller export, samt för var och en av dessa underavdelningar, antalet berörda producenter.

3. Medlemsstaterna skall från och med år 2001 senast den 31 juli varje kalenderår underrätta kommissionen om det antal djur, uppdelat efter djurkategori, för vilka slaktbidraget inte har beviljats för föregående kalenderår på grund av tillämpningen av nationella tak.

4. Medlemsstaterna skall överlämna de uppgifter som avses i denna artikel med ledning av förlagorna i bilaga IV.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 47

Övergångsbestämmelser

1. För att underlätta övergången från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 805/68 till dem som införs genom förordning (EG) nr 1254/1999 skall, i enlighet med artikel 50 i förordning (EG) nr 1254/1999, de underrättelser som skall överlämnas till kommissionen för år 1999 lämnas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3886/92.

2. Det krav på identifiering och registrering av djur som avses i artikel 21 i förordning (EG) nr 1254/1999 skall tillämpas i fråga om djur som är födda före den 1 januari 1998 enligt de närmare bestämmelserna i rådets direktiv 92/102/EEG [1], utom för djur som är föremål för handel inom gemenskapen.

Artikel 48

Upphävande

Förordning (EEG) nr 3886/92 skall upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari år 2000.

Den skall fortsätta att gälla i fråga om ansökningar som lämnas in senast den 31 december 1999.

Hänvisningarna till den upphävda förordningen skall förstås som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 49

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari år 2000, utom de bestämmelser om underrättelser och beslut som avses i artiklarna 10, 11, 15, 21.2, 23.4, 29.1, 29.2, 32.5, 32.6, 32.9, 35.2 och 39 som skall tillämpas från och med ikraftträdandet av denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 oktober 1999.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

[1] EGT L 355, 5.12.1992, s. 32.

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DE NÖTKREATURSRASER SOM AVSES I ARTIKEL 14

— Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mælkerace (RMD)

— Ayrshire

— Armoricaine

— Bretonne pie-noire

— Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie-noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/Pie-noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR)

— Groninger Blaarkop

— Guernsey

— Jersey

— Malkeborthorn

— Reggiana

— Valdostana Nera

— Itäsuomenkarja

— Länsisuomenkarja

— Pohjoissuomenkarja

BILAGA II

DEN GENOMSNITTLIGA MJÖLKAVKASTNING SOM AVSES I ARTIKEL 18

(kg)

Belgien	5 450
Danmark	6 800
Tyskland	5 800
Grekland	4 250
Spanien	4 650
Frankrike	5 550
Irland	4 100
Italien	5 150
Luxemburg	5 700
Nederländerna	6 800
Österrike	4 650
Portugal	5 100
Finland	6 400
Sverige	7 150
Förenade kungariket	5 900

BILAGA III

NATIONELLA TAK FÖR DET SLAKTBIDRAG SOM AVSES I ARTIKEL 38,1

	Vuxna nötkreatur	Kalvar
Belgien	711 232	335 935
Danmark	711 589	54 700
Tyskland	4 357 713	652 132
Grekland	235 060	80 324
Spanien	1 982 216	25 629
Frankrike	4 041 075	2 045 731
Irland	1 776 668	0
Italien	3 426 835	1 321 236
Luxemburg	21 867	3 432
Nederländerna	1 207 849	1 198 113
Österrike	546 557	129 881
Portugal	325 093	70 911
Finland	382 536	10 090
Sverige	502 063	29 933
Förenade kungariket	3 266 212	26 271

BILAGA IV

Den förlaga som avses i artiklarna 21.3 och 46

1. **SÄRSKILT BIDRAG**

Antal djur

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Uppgifter	Allmänt system & system med slaktbidrag		Endast systemet med slaktbidrag	
				Enda åldersgrupp eller första åldersgrupp		Andra åldersgruppen	Båda åldersgrupperna tillsammans
				Tjurar	Stutar	Stutar	Stutar
Artikel 46.1 a	15 september	1.1	Antal djur för vilka en ansökan om bidrag lämnats in januari–juni				
	1 mars	1.2	Antal djur för vilka en ansökan om bidrag lämnats in juli–december				
Artikel 46.2 a första och andra strecksatsen	31 juli	1.3	Antal djur för vilka bidrag beviljats (hela året)				
Artikel 46.2 a fjärde strecksatsen	31 juli	1.4	Antal djur för vilka bidraget inte har beviljats på grund av tillämpningen av det regionala taket				

Antal producenter

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Uppgifter	Allmänt system & systemet med slaktbidrag			Endast systemet med slaktbidrag
				Enda åldersgrupp eller första åldersgruppen	Enbart andra åldersgruppen	Båda åldersgrupperna tillsammans	Endast de båda åldersgrupperna tillsammans
Artikel 46.2 a tredje strecksatsen	31 juli	1.5	Antal producenter som beviljats bidrag				

2. **SÄSONGSUTJÄMNINGSBIDRAG**

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Uppgifter	Enda åldersgrupp eller första åldersgruppen	Andra åldersgruppen	Båda åldersgrupperna tillsammans
Artikel 46.1 d	15 september	2.1	Antal djur för vilka en ansökan om bidrag lämnats in			
		2.2	Antal producenter			
	1 mars	2.3	Antal djur för vilka bidrag har beviljats			
		2.4	Antal producenter			

3. **AM- OCH DIKOBIDRAG**

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Uppgifter	Endast am- och dikobesättningar	Blandade besättningar
Artikel 46.1 b	15 september	3.1	Antal djur för vilka det ansökts om am- och dikobidrag januari–juni		
	1 mars	3.2	Antal djur för vilka det ansökts om am- och dikobidrag juli–december		
Artikel 46.2 b	31 juli	3.3	Antalet kor för vilka bidraget har beviljats (hela året)		
		3.4	Antal kvigor för vilka bidraget har beviljats (hela året)		
		3.5	Antalet producenter som beviljats bidrag (hela året)		
				Belopp per djur	
Artikel 46.2 e	31 juli	3.6	Nationellt bidrag		
Artikel 46.2 d	31 juli	3.7	Antal djur för vilka bidraget inte har beviljats på grund av det nationella taket för kvigor		

4. **EXTENSIFIERINGSERSÄTTNING**

4.1 *Tillämpning av en enda högsta djurtätshetsfaktor (artikel 13.2 första stycket i förordning (EG) nr 1254/1999)*

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Uppgifter	Särskilt bidrag	Am- och dikobidrag	Mjölkkor	Total
Artikel 46.2 a, b och c	31 juli	4.1.1	Antal djur för vilka ersättning har beviljats				
		4.1.2	Antal producenter som beviljats ersättning				

4.2 *Tillämpning av två högsta djurtäthetsfaktorer (artikel 13.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1245/1999)*

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Uppgifter	Särskilt bidrag		Am- och dikobidrag		Mjölkkor		Total	
				1,4–1,8	< 1,4	1,4–1,8	< 1,4	1,4–1,8	< 1,4	1,4–1,8	< 1,4
Artikel 46.2 a, b och c	31 juli	4.2.1	Antal djur för vilka ersättning har beviljats								
		4.2.2	Antal producenter som beviljats ersättning								

5. **BIDRAG UTAN TILLÄMPNING AV TÄTHETSFAKTORN**

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Uppgifter	Djur	Producenter
Artikel 46.2 f	31 juli	5	Antal djur för vilka bidrag utan tillämpning av täthetsfaktorn har beviljats samt antalet producenter		

6. **SLAKTBIDRAG**

Antal djur

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Uppgifter	Slakt		Export	
				Vuxna	Kalvar	Vuxna	Kalvar
Artikel 46.1 c	15 september	6.1	Antal djur för vilka det ansökts om bidrag januari–juni				

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Uppgifter	Slakt		Export	
				Vuxna	Kalvar	Slakt	Kalvar
	1 mars	6.2	Antal djur för vilka det ansökts om bidrag juli–december				
Artikel 46.2 g	31 juli	6.3	Antal djur för vilka bidrag har beviljats (hela året)				
Artikel 46.3	31 juli	6.4	Antal djur för vilka bidraget inte har beviljats på grund av tillämpning av det nationella taket				

Antal producenter

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Uppgifter	Slakt		Export	
				Vuxna	Kalvar	Vuxna	Kalvar
Artikel 46.2 g	31 juli	6.5	Antal producenter som beviljats bidrag				

7. **KVOTER FÖR AM- OCH DIKOR**

Förordning (EG) nr 2342/1999	Sista anmälningsdag	Ref.	Antal rättigheter vid årets början	Rättigheter som tillförts den nationella reserven genom		Rättigheter från reserven	Antal rättigheter vid årets slut
				(a) Överlåtelse av rättigheter utan överlåtelse av jordbruksföretag	(b) ej utnyttjade rättigheter		
Artikel 21.3	1 mars (Preliminära uppgifter)	7.1					
Artikel 21.3	31 juli (Slutgiltiga uppgifter)	7.2					